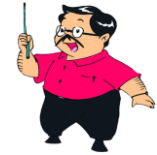

ทูลจิตสวามิบัตรประชาชน ผิดวินัยร้ายแรง โทษไล่ออกจากราชการ !!

โดย... ลุงเป็นธรรม

สายด่วนศาลปกครอง ๑๓๕๕

ปัจจุบัน “บัตรประจำตัวประชาชน” หรือ “บัตรประชาชน” ถือเป็นเอกสารสำคัญที่เจ้าของบัตรต้องพกไว้ติดตัวเพื่อการ “ยืนยันตัวตน” หรือ ใช้เป็น “หลักฐาน” ในการทำธุรกรรมต่าง ๆ

แม้ในอนาคตอันใกล้อาจไม่มีความจำเป็นต้องใช้สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนเป็น “หลักฐาน” ในการติดต่อราชการตามนโยบาย Thailand 4.0 ของรัฐบาลที่จะให้ยกเลิกการใช้สำเนาบัตรประชาชน และให้เปิดใช้แอปพลิเคชันบอกข้อมูลบริการแทน ภายในเดือน ส.ค. ๒๕๖๑ ก็ตาม

แต่ความสำคัญของการมีบัตรประจำตัวประชาชนเพื่อยืนยันตัวตนสำหรับคนไทยก็มีได้ลดลงไปแม้แต่น้อย อันที่จริง...การยืนยันตัวตนของคนไทยมีมาตั้งแต่สมัยสุโขทัย...ครับ ! โดยวิธี “การสักข้อมือ” เพื่อบอกสังกัดมูลนายของไพร่ แต่ถูกยกเลิกไปในสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ต่อมา รัฐบาลในสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม ได้มีการตรากฎหมายบัตรประจำตัวประชาชนขึ้นใช้เป็นครั้งแรก เรียกว่า “พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พุทธศักราช ๒๔๘๖”

และด้วยความสำคัญดังข้างต้นนี้เอง...ทำให้เราท่านได้ยืนข่าวอยู่เสมอว่า มีการทูลจิตสวามิบัตรประจำตัวประชาชน (ปลอม) ให้กับบุคคลต่างด้าวบ้าง ใช้บัตรประจำตัวประชาชนโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของบัตรบ้าง ทำปลอมบัตรประชาชนเองบ้าง

ดังเช่นคดีปกครองที่ “ลุงเป็นธรรม” จะนำมาเล่าให้ฟังในวันนี้ ครับ !

กรณีปลัดอำเภอซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่จัดทำบัตรประจำตัวประชาชน ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยฝ่าฝืนต่อระเบียบกรมการปกครองว่าด้วยการจัดทำบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๓๘ เป็นเหตุให้บุคคลไม่ทราบชื่อและสัญชาติสวมตัวทำบัตรประจำตัวประชาชนแสดงตนเป็นคนไทย

ที่สุดแล้ว...ปลัดอำเภอนี้ ถูกลงโทษทางวินัยไล่ออกจากราชการ...ครับ !

มูลเหตุของคดีนี้ เกิดจากผู้ว่าราชการจังหวัด ได้รับรายงานจากนายอำเภอว่าตรวจพบข้อมูลที่น่าเชื่อว่ามีมีการทูลจิตสวามิบัตรประชาชนจำนวน ๓ ราย เฉพาะรายนางสาว ส. เป็นการขอมิบัตรกรณีแรก ขณะมีอายุ ๓๑ ปี ก่อนทำบัตรมีการแก้ไขชื่อ จากชื่อเดิม ด.ญ. ตะโพ เป็นนางสาว ส. และเพิ่มสกุล เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๕ โดยใช้รหัสผ่านของปลัดอำเภอ (สมมุติชื่อ นาย ก. ครับ !) เข้าไปแก้ไข แต่ไม่พบหลักฐานการเปลี่ยนชื่อตัวหรือตั้งชื่อสกุลใหม่ ถ้ายบัตรประจำตัวประชาชนในวันเดียวกัน และแบบคำขอมิบัตร (แบบ บ.ป. ๑) อนุมัติโดยนาย ก. และไม่มีผู้ใดรู้จักนางสาว ส.

จากนั้น คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้สอบสวนพบว่ามีการทูลจิตสวามิบัตรประจำตัวประชาชนทั้งสามรายจริง จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยนาย ก. ผลการสอบวินัยฯ สรุปว่า นาย ก. กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริตและจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

ในที่สุดผู้ว่าราชการจังหวัดได้มีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการตามมติ อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย

นายก. อุทธรณ์คำสั่งแต่คณะกรรมการพิทักษ์คุณธรรมมีมติยกอุทธรณ์ นาย ก. เห็นว่าคำสั่งไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงฟ้องผู้ว่าราชการจังหวัด (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) คณะกรรมการพิทักษ์คุณธรรม (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) โดยขอให้ศาลปกครองเพิกถอนคำสั่งไล่ออกจากราชการ

โดยได้แย้งว่า ไม่ได้เป็นผู้ดำเนินการ แต่มีผู้ลักลอบใช้รหัสคอมพิวเตอร์ เนื่องจากได้บอกรหัสให้บุคคลอื่น ๆ ที่ปฏิบัติงานทะเบียนและบัตรประจำตัวประชาชนรับทราบ และมีการปลอมลายมือชื่อของตน และผลการพิสูจน์ลายมือชื่อของกองพิสูจน์หลักฐาน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ แจ้งว่า ลายมือชื่อไม่ชัดเจน ไม่อาจตรวจพิสูจน์ลงความเห็นให้เป็นหลักฐานได้

ศาลปกครองสูงสุดท่านได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงและมีคำวินิจฉัยดังนี้...ครับ !

เมื่อข้อมูลจากระบบคอมพิวเตอร์ระบุว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้รับคำขอและดำเนินการต่าง ๆ รวมทั้งอนุญาตทั้งในกรณีคำร้องขอแก้ไขชื่อ-สกุล ของค.ญ. ตะโพ ไม่มีชื่อสกุล เป็นนางสาว ส. และกรณีนางสาว ส. ยื่นคำขอมิบัตรครั้งแรก โดยมีบันทึกว่าผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้รับรอง แต่ไม่ปรากฏลายมือชื่อของผู้ใหญ่บ้าน และต่อมาผู้ใหญ่บ้านได้ให้การว่า ไม่เคยรับรอง ไม่เคยรู้จักหรือพบเห็นผู้ยื่นคำขอฯ ในหมู่บ้าน ทั้งยังไม่มีใบสูติบัตรหรือเอกสารหลักฐานอื่นแนบติดคำร้องเพื่อประกอบการพิจารณา และเมื่อเปรียบเทียบลายมือชื่อของผู้ฟ้องคดีในแบบคำขอมิบัตร (แบบ บ.ป. ๑) ฉบับอื่น ๆ รวมทั้งบุคคลที่เกี่ยวข้องปฏิบัติงานร่วมกับผู้ฟ้องคดีต่างให้ถ้อยคำว่า ลายมือชื่อในแบบคำขอมิบัตรนางสาว ส. เป็นของผู้ฟ้องคดีจริง

นอกจากนี้ แบบคำขอมิบัตร (บ.ป. ๑) ซึ่งเป็นเอกสารที่ใช้เฉพาะเจ้าหน้าที่ในงานบัตรประจำตัวประชาชนมิใช่เอกสารทั่วไปที่บุคคลใด ๆ ก็สามารถเข้าถึงได้ เมื่อปรากฏลายมือชื่อของผู้ฟ้องคดีลงในแบบ ย่อมทำให้วิญญูชนโดยทั่วไปเชื่อว่าเป็นลายมือชื่อของผู้ฟ้องคดี และแม้ผลการพิสูจน์ลายมือชื่อยังไม่อาจลงความเห็นให้เป็นหลักฐานอย่างหนึ่งอย่างใดได้ก็ตาม แต่ไม่ได้หมายความว่าลายมือชื่อปลอมตามที่กล่าวอ้าง และไม่ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้รายงานหรือโต้แย้งต่อหัวหน้าฝ่ายทะเบียนว่ามีบุคคลอื่นปลอมลายมือชื่อของผู้ฟ้องคดี

ส่วนการที่ผู้ฟ้องคดียอมรับว่าเป็นผู้แจ้งหรือบอกรหัสของตนเองให้บุคคลอื่น ๆ ใช้งาน ผู้ฟ้องคดีต้องรับผิดชอบในกรณีที่บุคคลอื่นนำรหัสของตนไปใช้ในการกระทำความผิดตามระเบียบสำนักทะเบียนกลาง ว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎรด้วยระบบคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๓๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๕/๑ วรรคหนึ่ง

จึงฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติหน้าที่โดยมิได้ดำเนินการตามขั้นตอนระเบียบ กฎหมาย เป็นเหตุให้บุคคลซึ่งไม่ทราบชื่อ-สกุล และสัญชาติได้ไปชิงบัตรประจำตัวประชาชน ย่อมทำให้เกิดความเสียหายแก่ระบบทางทะเบียนราษฎร และเป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศไทย

การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการจึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ พ. ๑๗/๒๕๖๐)

เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ว่าจะได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ใดหรือหน่วยงานของรัฐแห่งใดย่อมต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเพื่อคุ้มครองป้องกันและรักษาประโยชน์ของราชการ การอาศัยโอกาสที่ตนมีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบหรือปฏิบัติหน้าที่โดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย ระเบียบที่กำหนดแนวปฏิบัติไว้ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ไปชิงประโยชน์ที่มิควรได้ หรือจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง นอกจากจะเป็นการทำความผิดทางราชการของตนเองแล้ว หากหน้าที่ที่ต้องปฏิบัตินั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับสิทธิและหน้าที่ของประชาชนชาวไทยพึงได้รับความคุ้มครองจากรัฐเป็นการเฉพาะ การช่วยเหลือหรือดำเนินการเพื่อให้บุคคลที่ไม่มีสิทธิได้รับประโยชน์หรือได้รับความคุ้มครองเช่นเดียวกับประชาชนชาวไทย ไม่เพียงแต่จะกระทบต่อความไว้วางใจต่อระบบราชการเท่านั้น แต่ยังเป็นการ “ทำลายความมั่นคงของชาติไทย” อีกด้วย...ครับ !!

ตามระเบียบสำนักทะเบียนกลาง ว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎรด้วยระบบคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๓๘ แก้ไขเพิ่มเติม โดยระเบียบสำนักทะเบียนกลาง ว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎรด้วยระบบคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๕/๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า นายทะเบียนและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานทะเบียนราษฎรทุกคนต้องเก็บรักษารหัสผ่านของตนไว้เป็นความลับ หากมีการปฏิบัติโดยมิชอบหรือความเสียหายใด ๆ เกิดขึ้นอันเนื่องจากการใช้รหัสผ่าน เจ้าของรหัสผ่านนั้นต้องรับผิดชอบในทุกกรณี